

Yusuf Sadık Yazdı

Yusuf SADIK

Eğitimci Yazar- Gazeteci Eleştirmen

Anjiyo bir görüntü yöntemidir. Tedavi şekli, değildir. Değildir ama tedaviye giden yoldaki en önemli vana konumundadır.

Gümüşhane Devlet Hastanesi'nde bir Anjiyo servisinin açılması için 5 sene önce verdiğimiz uğraşın sonucu bu önemli hizmete kavuşmanın heyecanını ve memnuniyetini hemşerilerimle paylaşmak ve yılda en az 1000 hastanın yakınları ile başta Trabzon olmak üzere çevre ve diğer illere ulaşırken çektiği sıkıntıların boyutunu gözler önüne sermek için bir örnekle huzuruza çıkmak istedim.

Sene 1997 Haziran ayı başında idik. Milli Eğitim bakanlığı TTK üyesi ve kitap yazma komisyonu üyesi olarak aktif görevde idim. Sıla ziyareti için memleketim Gümüşhane'de bulunmaktaydım

Kendime geldiğimde Gümüşhane Devlet Hastanesi Acil servisinde olduğumu anladım. Milli eğitim Müdürü ve can dostum Hulusi Beşiroğlu nu karşımda görünce bir şeyler olduğunu anladım. Dâhiliye Doktoru Güven Sertçelik monitörden kalp grafiğini takip ederken, "Direkten Döndü" sözcükleri ağzından dökülünce durumu anlamada gecikmedim. İşte 0 an kuvvetli bir terleme oldu. Rahmetli ağabeyimi kapı aralığından gördüm. Ellerini birbirine vurup "Gördün mü başımıza gelenleri" demesi her şeyi özetledi. 0 an aklımdan ölüm geçmedi diyemem ama kendi kendime ya "Yusuf sen çok daha yaşayacağım diyordun hele bir silkin dedim ve etraftakilere cesaret vermeye çalıştım" Tedbir alındı. Ambulansla Trabzon Numune Hastanesi'ne sevkim sağlandı.

Burası önemli:

Numune Hastanesi'nin son katı yoğun bakım servisi. Kardiyolog Dr. M. Sönmez adlı bir iç hastalıkları uzmanı tedavimizle ilgilendi. Serviste benim gibi 10'a yakın hasta var. Efsane Vali Erzincan Valisi Recep Yazıcıoğlu'nun annesi de orada. Arada bir "Uşuğuma teyun kelmesun pen iyuyum da!." deyip duruyordu.. Aman kıpırdamayın öksürmeyin ıkmımayın gibi telkinlerle damardan kan sulandırıcı serumla bir hafta tedavi görerek, tedavi derken kısmi önlem alınarak kesin tanı için ileri bir tıp merkezinde anjiyo gerekirse ameliyat olacaksınız dediler. Yani 1997'de Trabzon'da anjiyo servisi yok. Vakit kaybetmeden önce Erzurum Tıp Fakültesi'nde nefes aldık. Kardiyolog Prof.Dr.N.Alp şimdiki ekipmana göre ilkel sayılabilecek kasetli bir makine ile yaptığı anjiyo sonrası "Ameliyat olacaksınız"

kararını yüzümüze karşı okudu ve tebliğ etti.

Tabii dizlerimin bağı çözüldü.

Çare ararken Milli Eğitim Müdürü arkadaşlarımdan Brüksel'de Kültür Ateşe Yardımcısı görevli Rıza Çalışkan'la mektuplaştım. Bana "Yusuf kardeş buraya gel, buradaki tüm masrafların bana ait. Sağ salım seni Türkiye'ye gönderirim" sözü hayata güvenle bakmamın teminatı oldu. Günler böyle geçerken TEMPO dergisinin Ağustos ayı sayısını karıştırırken orta sayfada ilginç bir fotoğraf ve de haberle irkildim. Haber şöyle geçiyordu.

"İstanbul Üniversitesi Kardiyoloji Enstitüsünde Prof.Dr. S. Öztürk "Excimer lazer" yöntemiyle By-Pass ameliyatına son veriyor. Resim ise kateter laboratuvarı. Prof. Hoca iş başında. Spotlar, kameralar, masada hasta.

Dikkatlice okudum. O anki mutluluğumu tarif edemem. Haberi okudum, bir daha okudum. İstanbul'daki yakın akrabalar aracılığı ile diyalog kurdum. Ve Ağrı İl Milli Eğitim Müdürü iken 17 Kasım 1997 de anjiyo için masaya yattım. Verilen teminat. Profesör, "Hocam", diye söze başladı. "Allah'ın izniyle en kolayını ve en mükemmelini yapacağım merak etme" dedi.

Damarlar problemlili idi. 1 saat 15 dakika sonra servise alındım. Bir gün sonra da taburcu oldum. İki damarıma 3 stent koyarak müdahale etti. Toplam maliyet o zamanki rakamla 150 milyon ücret ödedik stentler devletten. Ameliyat olmaktan kurtuldum. O gün bugün stentlerle idare ediyorum. Neden anjiyoyu tercih ettim dersiniz? "Gittiği kadar gider tükendiği yerde ameliyat olurum" dedim. Böylece biraz daha felekten gün çalmış olduk. Hocayla halen görüşürüz. Birçok hastamızı tedavi etti hiç birisi masada kalmadı.

Özetleyecek olursak.

Anlattığım birebir yaşadığım bir süreç. İşlem basamaklarını ve işlemleri alt alta sıralayacak olursanız herkes bu imkânları bulabilir mi? Sorusunu cevaplamada galiba güçlük çekersiniz diye düşünmekteyim.

Diğer yandan hasta yakını ana-baba çocuklar eş, dost, sizi merak etmez mi? Eder. Bana ve size göre bu teferruatlardan kurtulmak en büyük kazanç değil mi? Tüm bu imkanlara evinizin yanında kavuşuyorsunuz. Konu komşuyu meraktan kurtarıyorsunuz. Daha ne olsun.

Gümüşhane Devlet Hastanesi'ne Anjiyo servisi yakıştırdı. Bu oldu. Emeği geçenlere şükran borcumuz vardır. Bu hayırlı hizmeti haber yaparak kamuoyu ile paylaşan Hasan Pir kardeşimiz de teşekkürü hak ediyor. Bir teşekkür de 5 yıl önce Kardiyoloji uzmanı olarak GDH görevli şimdilerde Bolu Tıp Fakültesinde Doç. sınavlarına hazırlanan Dr. Emrah Acar hak ediyor. Çünkü onunla verdiğimiz uğraşı "Kalp Krizinden Ölmek İstemiyoruz" başlıklı yazımla 10 Nisan 2018 tarihli Demokrat Gümüşhane Gazetesinde okurlarla paylaşmıştım. Başbakanlardan Sayın Binali Yıldırım ve Ahmet Davutoğlu'na da aktarmıştım. (Kalp Krizinden Ölmek İstemiyoruz- "Yusuf sadık GOOGLE den takip edebilirsiniz)

Hasılı hayırlı olsun ben çok memnun oldum. Tüm hastalarımıza şifalar doktorlarımıza da başarılar dilerim.